

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง แนวทางในการดำเนินการกับผู้กระทำความผิดทางอาญาและการแก้ไขเพิ่มเติม
เงื่อนไขในการออกใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
พ.ศ. ๒๕๑๑

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้มีหนังสือ ที่ อก ๐๗๐๒/๓๖๘๓ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๒ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปลงความได้ว่า โดยที่คณะอนุกรรมการกฎหมายตามพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ได้มีมติในการประชุม ครั้งที่ ๑๒๗-๒/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๑ มอบหมายให้สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) นำปัญหาข้อกฎหมายตามพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ หรือต่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในสองประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง แนวทางในการดำเนินการกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติ มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมฯ ในกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๔ ซึ่งมีโทษทางอาญา สมอ. จะต้องส่งดำเนินคดีทุกกรณี หรือจะสามารถใช้ดุลพินิจแจ้งเตือนได้ ซึ่งคณะอนุกรรมการกฎหมายมีความเห็นแตกต่างกันเป็นสองฝ่าย ดังนี้

ฝ่ายที่หนึ่ง เห็นว่า ต้องส่งดำเนินคดีทุกกรณี เนื่องจากพระราชบัญญัติ มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมฯ ไม่ได้ให้อำนาจแจ้งเตือนไว้ จึงเป็นดุลพินิจของศาลที่จะวินิจฉัย ความหนักเบาของการกระทำความผิด ซึ่งการแจ้งเตือนแทนการส่งดำเนินคดีโดยที่พระราชบัญญัติ ดังกล่าวไม่ได้ให้อำนาจไว้อาจถือว่าเป็นการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ

ฝ่ายที่สอง เห็นว่า การพิจารณาดำเนินคดีตามระบบกล่าวหานั้น สมอ. เป็นผู้กล่าวหา จึงมีภาระในการพิสูจน์ว่าบุคคลนั้นกระทำความผิดครบองค์ประกอบความผิดตามประมวล กฎหมายอาญา ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบภายนอก ได้แก่ ผู้กระทำ การกระทำ และวัตถุแห่งการกระทำ และองค์ประกอบภายใน ได้แก่ เจตนาในการกระทำความผิดตามมาตรา ๕๔ แห่งประมวล กฎหมายอาญา ซึ่งบัญญัติไว้ว่า “บุคคลจะต้องรับผิดชอบในทางอาญาก็ต่อเมื่อได้กระทำโดยเจตนา” ดังนั้น จึงต้องพิจารณาเจตนาของผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๗ ประกอบกับมาตรา ๕๔ แห่งประมวลกฎหมายอาญาด้วย และเห็นว่าการแจ้งเตือนยังไม่ถือเป็นความผิดฐานละเว้นการปฏิบัติ หน้าที่โดยมิชอบตามมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา เนื่องจากขาดเจตนาเพื่อให้เกิด ความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด

ประเด็นที่สอง การแก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขในการออกใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมฯ จะสามารถกำหนดเงื่อนไขอื่นเพิ่มเติม ในการออกใบอนุญาตนอกจากที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๕ ทวิ (๑) ถึง (๓) แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ได้หรือไม่ ซึ่งคณะอนุกรรมการกฎหมายมีความเห็นแตกต่างกันเป็นสองฝ่าย ดังนี้

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๙๐๕/๗๗ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ซึ่งสำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ฝ่ายที่หนึ่ง เห็นว่า ตามมาตรา ๒๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมฯ ประกอบกับความเห็นคณะกรรมการกฎหมาย ในการประชุมครั้งที่ ๑๐๒-๒/๒๕๓๔ เมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๓๔ ที่เคยให้ความเห็นไว้ว่าการแก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขจะต้องอยู่ในเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๒๕ ทวิ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมฯ ในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) วิธีการควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐาน

(๒) กำหนดเวลาสำหรับการแสดงเครื่องหมายมาตรฐาน

(๓) กำหนดเวลาสำหรับการชำระค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

ดังนั้น จึงไม่อาจกำหนดเงื่อนไขอื่นเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๕ ทวิ

(๑) ถึง (๓) ได้

ฝ่ายที่สอง เห็นว่า นอกเหนือจากเงื่อนไขในสามเรื่องดังกล่าวแล้ว เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจะแก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขได้ โดยต้องเป็นการกำหนดเงื่อนไขเท่าที่จำเป็นเพื่อบรรลุดัตุประสงค์ของกฎหมาย ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์เรื่องกำหนดเงื่อนไขไว้ในคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์สาธารณะ นอกจากนี้ ในปัจจุบันการออกใบอนุญาตต้องดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ทำให้มีระยะเวลาในการตรวจสอบน้อยและในบางกรณีปรากฏว่าผู้ประกอบการยื่นเอกสารเท็จ หรือแจ้งข้อเท็จจริงอันเป็นเท็จ ประกอบกับตามพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมฯ มิได้กำหนดอายุใบอนุญาตไว้ หากแก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขไม่ได้ในกรณีที่สภาพการณ์เปลี่ยนแปลงไปอาจทำให้ไม่สามารถควบคุมผู้ประกอบการได้

ต่อมา สมอ. ได้มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ อก ๐๗๐๒/๑๓๘๔๘ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๒ เสนอขอเท็จจริงเพิ่มเติมเกี่ยวกับประเด็นข้อหาหรือทั้งสองประเด็น โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. กรณีข้อหาหรือในประเด็นที่หนึ่ง

๑.๑ การทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเหล็กเส้นเสริมคอนกรีต : เหล็กเส้นกลม มาตรฐานเลขที่ มอก. ๒๐-๒๕๕๙ ของบริษัท ธนาตุล โปรดัคส์ จำกัด ที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐาน ในรายการมวลต่อเมตร (ค่าเฉลี่ย) และส่วนประกอบทางเคมี (ค่าโบรอน) ซึ่งปรากฏข้อเท็จจริง ดังนี้

(๑) ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเหล็กเส้นเสริมคอนกรีต : เหล็กเส้นกลม เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน มาตรฐานเลขที่ มอก. ๒๐-๒๕๕๙ ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเหล็กเส้นเสริมคอนกรีต ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน พ.ศ. ๒๕๕๙

(๒) บริษัท ธนาตุล โปรดัคส์ จำกัด ได้รับใบอนุญาตทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเหล็กเส้นเสริมคอนกรีต : เหล็กเส้นกลม ตามมาตรฐานเลขที่ มอก. ๒๐-๒๕๕๙ ตามใบอนุญาตที่ ท ๔๙๒๙-๖๔๒/๒๐ ออกให้ ณ วันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ซึ่งตามมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมฯ กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมตามมาตรา ๒๐ ต้องทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นให้เป็นไปตามมาตรฐาน

(๓) จากการตรวจควบคุมของพนักงานเจ้าหน้าที่และเก็บตัวอย่าง ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเหล็กเส้นเสริมคอนกรีต : เหล็กเส้นกลม ระบุตัวงาน “TDP RB6 SR24 IF” หมายเลขตัวอย่าง สมอ.กต.๑๖-๐๗๘-๖๑๖/๑ จำนวน ๕ เส้น จาก ๕ มัด ส่งตรวจสอบที่สถาบัน

เหล็กและเหล็กกล้าแห่งประเทศไทย ปรากฏผลการตรวจสอบว่าไม่เป็นไปตามมาตรฐานในรายการมวลดต่อเมตร (ค่าเฉลี่ย) และส่วนประกอบทางเคมี (ค่าโบรอน) ซึ่งรายการมวลดต่อเมตรตามที่กำหนดในข้อ ๔.๒ ของมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเหล็กเส้นเสริมคอนกรีต : เหล็กเส้นกลม มาตรฐานเลขที่ มอก. ๒๐-๒๕๔๓ ฉบับท้ายประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๒๘๓๘ (พ.ศ. ๒๕๔๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ เรื่อง ยกเลิกและกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เหล็กเส้นเสริมคอนกรีต : เหล็กเส้นกลม ลงวันที่ ๒๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๔ กำหนดมวลระบุปริมาตรต่อเมตรสำหรับชื่อขนาด RB6 ที่ ๐.๒๒๒ แต่ผลการตรวจสอบเหล็กเส้นกลมทั้ง ๕ เส้น ปรากฏค่าเฉลี่ยเพียง ๐.๒๐๗๕ และรายการส่วนประกอบทางเคมี ตามข้อ ๕.๕ ของมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเหล็กเส้นเสริมคอนกรีต : เหล็กเส้นกลม มาตรฐานเลขที่ มอก. ๒๐-๒๕๔๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๓ ของประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๔๘๐๒ (พ.ศ. ๒๕๕๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ เรื่อง แก้ไขมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เหล็กเส้นเสริมคอนกรีต : เหล็กเส้นกลม (แก้ไขครั้งที่ ๑) ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ กำหนดให้เหล็กเส้นกลมต้องเป็นเหล็กกล้าไม่เจือซึ่งตามภาคผนวก ก. ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๗ ของประกาศกระทรวงดังกล่าว กำหนดว่าเหล็กกล้าเจือ (alloy steel) คือ เหล็กกล้าที่มีธาตุโบรอน (B) เจือตั้งแต่ร้อยละ ๐.๐๐๐๘ ขึ้นไปตามอัตราส่วนโดยมวล แต่ผลการตรวจสอบปรากฏว่าเหล็กเส้นกลมตัวอย่างเส้นที่สอง มีธาตุโบรอนร้อยละ ๐.๐๐๑๑๐ และปรากฏข้อเท็จจริงว่าบริษัท ธนาดุส โปรดัคส์ จำกัด ได้จำหน่ายผลิตภัณฑ์ดังกล่าวไปยังท้องตลาดด้วยแล้ว

๑.๒ การนำเข้าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมอเตอร์คอมเพรสเซอร์ เฉพาะด้านความปลอดภัยของบริษัท แอลจี อิเลคทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด ไม่เป็นไปตามมาตรฐานในรายการเครื่องหมายและฉลาก ซึ่งปรากฏข้อเท็จจริง ดังนี้

(๑) ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมอเตอร์คอมเพรสเซอร์ เฉพาะด้านความปลอดภัย เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐานมาตรฐานเลขที่ มอก. ๘๑๒-๒๕๕๘ ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมอเตอร์คอมเพรสเซอร์ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน พ.ศ. ๒๕๕๔

(๒) บริษัท แอลจี อิเลคทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด ได้รับใบอนุญาตนำเข้าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมอเตอร์คอมเพรสเซอร์ เฉพาะด้านความปลอดภัย ตามมาตรฐานเลขที่ มอก. ๘๑๒-๒๕๕๘ เข้ามาเพื่อจำหน่ายในราชอาณาจักร ตามใบอนุญาตที่ น ๑๔๗๑๑-๕๕๗/๘๑๒ ออกให้ ณ วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๐ ซึ่งตามมาตรา ๒๙ กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตดังกล่าว ต้องนำเข้าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่เป็นไปตามมาตรฐาน

(๓) จากการตรวจติดตามผลของพนักงานเจ้าหน้าที่และเก็บตัวอย่างแบบรุ่น GPT442MAB หมายเลขตัวอย่าง สมอ.กต.๒๖ ตน ๘๑๒-๑๓/๒ ส่งตรวจสอบที่สถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ปรากฏผลการตรวจสอบไม่เป็นไปตามมาตรฐานในรายการการทำเครื่องหมายและฉลาก และข้อแนะนำ ตามข้อ ๗ ของมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมอเตอร์คอมเพรสเซอร์ เฉพาะด้านความปลอดภัย ตามมาตรฐานเลขที่ มอก. ๘๑๒-๒๕๕๘ ฉบับท้ายประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๔๗๒๙ (พ.ศ. ๒๕๕๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ เรื่อง ยกเลิกและกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมอเตอร์คอมเพรสเซอร์ เฉพาะด้านความปลอดภัย ลงวันที่ ๒๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดให้

เป็นไปตาม มอก. ๑๓๗๕ ข้อ ๗ ซึ่งตามข้อ ๗.๖ ของมาตรฐานความปลอดภัยของเครื่องใช้ไฟฟ้าสำหรับใช้ในที่อยู่อาศัยและเครื่องใช้ไฟฟ้าอื่นที่คล้ายกัน ข้อกำหนดทั่วไป มาตรฐานเลขที่ มอก. ๑๓๗๕-๒๕๔๗ แบบท้ายประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๓๓๒๓ (พ.ศ. ๒๕๔๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ เรื่อง ยกเลิกมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมความปลอดภัยของเครื่องใช้ไฟฟ้าสำหรับใช้ในที่อยู่อาศัยและงานที่มีลักษณะคล้ายกัน เล่ม ๑ ข้อกำหนดทั่วไป และกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ความปลอดภัยของเครื่องใช้ไฟฟ้าสำหรับใช้ในที่อยู่อาศัยและเครื่องใช้ไฟฟ้าอื่นที่คล้ายกัน ข้อกำหนดทั่วไป ลงวันที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งกำหนดให้สัญลักษณ์แสดงชนิดของแหล่งจ่ายไฟฟ้าต้องอยู่ถัดจากค่าระบุแรงดันไฟฟ้าที่กำหนด แต่ผลการตรวจสอบพบว่าฉลากแสดงสัญลักษณ์ชนิดของแหล่งจ่ายไฟฟ้าก่อนค่าระบุแรงดันไฟฟ้าที่กำหนด ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาเห็นว่าข้อบกพร่องดังกล่าวไม่มีผลกระทบต่อความปลอดภัยของผู้ใช้งาน และเป็นข้อบกพร่องที่อยู่ในวิสัยที่สามารถแก้ไขปรับปรุงได้ โดยการแก้ไขฉลากให้แสดงสัญลักษณ์ชนิดของแหล่งจ่ายไฟฟ้าอยู่ถัดจากค่าระบุแรงดันไฟฟ้าที่กำหนด

๒. กรณีข้อหาหรือในประเด็นที่สอง ปรากฏข้อเท็จจริง ดังนี้

(๑) ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเซลล์และแบตเตอรี่ทุติยภูมิที่มีอิเล็กโทรไลต์แอลคาไลน์ หรืออิเล็กโทรไลต์อื่นที่ไม่ใช่กรด สำหรับการใช้งานแบบพกพา เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน มาตรฐานเลขที่ มอก. ๒๒๑๗-๒๕๔๘ ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเซลล์และแบตเตอรี่ทุติยภูมิที่มีอิเล็กโทรไลต์แอลคาไลน์ หรืออิเล็กโทรไลต์อื่นที่ไม่ใช่กรด สำหรับการใช้งานแบบพกพา ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน พ.ศ. ๒๕๔๙ การทำหรือนำเข้ามาเพื่อจำหน่ายในราชอาณาจักรซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมดังกล่าวจะต้องได้รับการตรวจสอบจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และได้รับใบอนุญาตจากเลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ตามมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมฯ

(๒) มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมดังกล่าวกำหนดคุณลักษณะที่ต้องการและการทดสอบสำหรับความปลอดภัยในการใช้งานของเซลล์และแบตเตอรี่ทุติยภูมิปิดผนึกแบบพกพา (ไม่ครอบคลุมถึงแบบกระดุม) ที่มีอิเล็กโทรไลต์แอลคาไลน์หรืออิเล็กโทรไลต์อื่นที่ไม่ใช่กรด ในการใช้งานตามที่เจตนาไว้และการใช้งานผิดที่คาดหมายไว้อย่างมีเหตุผล ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๓๓๘๖ (พ.ศ. ๒๕๔๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ เรื่อง กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเซลล์และแบตเตอรี่ทุติยภูมิที่มีอิเล็กโทรไลต์แอลคาไลน์ หรืออิเล็กโทรไลต์อื่นที่ไม่ใช่กรด สำหรับการใช้งานแบบพกพา เฉพาะด้านความปลอดภัย ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๘

(๓) สมอ. ได้ออกใบอนุญาตนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเซลล์และแบตเตอรี่ทุติยภูมิที่มีอิเล็กโทรไลต์แอลคาไลน์ หรืออิเล็กโทรไลต์อื่นที่ไม่ใช่กรด สำหรับการใช้งานแบบพกพา เข้ามาเพื่อจำหน่ายในราชอาณาจักร จำนวน ๓ ฉบับ ได้แก่ ใบอนุญาตที่ (๒) น ๑๒๓๙๑-๕๕๔/๒๒๑๗ ออกให้ ณ วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ใบอนุญาตที่ (๒) น ๑๒๓๙๖-๕๕๕/๒๒๑๗ ออกให้ ณ วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ และใบอนุญาตที่ (๒) น ๑๒๓๙๗-๕๕๖/๒๒๑๗ ออกให้ ณ วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ให้แก่บริษัท เอก-ชัย ดิสทริบิวชั่น ซิสเทม จำกัด สำหรับแบบผลิตภัณฑ์อุปกรณ์จ่ายไฟสำรองแบบพกพา (Power Bank, Power Booster)

(๔) ต่อมาคณะกรรมการวิชาการ คณะที่ ๑๔๒ มาตรฐานแบตเตอรี่แห่ง ในการประชุมครั้งที่ ๒๖-๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ได้มีความเห็นเกี่ยวกับ ผลิตภัณฑ์อุปกรณ์จ่ายไฟสำรองแบบพกพา (Power Bank, Power Booster) ว่า ฟังก์ชันการทำงานของ อุปกรณ์ชนิดนี้ทำหน้าที่เป็นแหล่งจ่ายไฟสำรองโดยจ่ายพลังงานสำรองที่สะสมในแบตเตอรี่ และควบคุมการทำงานโดยแผงวงจรอิเล็กทรอนิกส์ ผลิตภัณฑ์ไม่ได้มีเซลล์หรือแบตเตอรี่แยกต่างหาก ที่มีสภาพถอดออกมาได้โดยง่าย และแบตเตอรี่ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งในอุปกรณ์ชนิดนี้ จึงมีมติว่า ผลิตภัณฑ์อุปกรณ์จ่ายไฟสำรองแบบพกพา (Power Bank, Power Booster) ไม่เข้าข่ายมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเซลล์และแบตเตอรี่ทุติยภูมิที่มีอิเล็กโทรไลต์แอลคาไลน์ หรืออิเล็กโทรไลต์อื่น ที่ไม่ใช่กรด สำหรับการใช้งานแบบพกพา มาตรฐานเลขที่ มอก. ๒๒๑๗-๒๕๔๘ และต้องใช้มาตรฐานอื่น ในการทดสอบผลิตภัณฑ์นี้

(๕) การตีความขอบข่ายมาตรฐานดังกล่าวของคณะกรรมการวิชาการ คณะที่ ๑๔๒ จึงทำให้ใบอนุญาตนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอุปกรณ์จ่ายไฟสำรองแบบพกพา (Power Bank, Power Booster) เข้ามาเพื่อจำหน่ายในราชอาณาจักร จำนวน ๓ ฉบับ ที่ สมอ. ออกให้กับ บริษัท เอก-ชัย ดีสทริบิวชั่น ซิสเทม จำกัด นั้น เป็นการออกใบอนุญาตให้กับผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรมที่ไม่อยู่ในขอบข่ายมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเซลล์และแบตเตอรี่ทุติยภูมิ ที่มีอิเล็กโทรไลต์แอลคาไลน์ หรืออิเล็กโทรไลต์อื่นที่ไม่ใช่กรด สำหรับการใช้งานแบบพกพา มาตรฐาน เลขที่ มอก. ๒๒๑๗-๒๕๔๘

(๖) กรณีตามข้อเท็จจริงดังกล่าว สมอ. จะสามารถยกเลิกใบอนุญาต ที่ออกให้แก่บริษัท เอก-ชัย ดีสทริบิวชั่น ซิสเทม จำกัด โดยอาศัยเหตุเพิ่มเติมเงื่อนไขในการออก ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕ ทวิ วรรคสอง นอกจากที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๕ ทวิ วรรคหนึ่ง (๑) ถึง (๓) แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมฯ กรณีออกใบอนุญาตนอกขอบข่าย ของมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ได้รับใบอนุญาต หรือเหตุอื่นๆ ที่มีความคล้ายกันได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ได้พิจารณาข้อหารือของสำนักงานมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม โดยมีผู้แทนสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเป็นผู้ชี้แจง ข้อเท็จจริงแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า ตามข้อเท็จจริงในประเด็นที่สอง สำนักงานมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) ได้ดำเนินการเรียกคืนใบอนุญาตจำนวน ๓ ฉบับ ที่ออกให้แก่บริษัท เอก-ชัย ดีสทริบิวชั่น ซิสเทม จำกัด แล้ว จึงไม่มีประเด็นพิจารณาเรื่องการยกเลิกใบอนุญาต ของบริษัท เอก-ชัย ดีสทริบิวชั่น ซิสเทม จำกัด โดยอาศัยการเพิ่มเติมเงื่อนไขในการออกใบอนุญาต ตามมาตรา ๒๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ คงมีเพียง ประเด็นปัญหาการบังคับใช้มาตรา ๒๕ ทวิ ว่าจะสามารถกำหนดเงื่อนไขอื่นเพิ่มเติม นอกเหนือจากที่ได้กำหนดไว้ในมาตรา ๒๕ ทวิ วรรคหนึ่ง (๑) ถึง (๓) แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมฯ ได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) พิจารณาแล้ว เห็นควรกำหนดประเด็นข้อหารือ เป็นสองประเด็น โดยมีความเห็นในแต่ละประเด็น ดังต่อไปนี้

ประเด็นที่หนึ่ง กรณีผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมไม่เป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือนำเข้า ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมตามที่บัญญัติในมาตรา ๒๙

แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ อันมีโทษทางอาญาตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมฯ นั้น สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจะต้องส่งดำเนินคดีทุกกรณี หรือจะสามารถใช้ดุลพินิจแจ้งเตือนได้

เห็นว่า มาตรา ๒๙^๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐^๒ และมาตรา ๒๑^๓ ต้องทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นให้เป็นไปตามมาตรฐาน หรือนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่เป็นไปตามมาตรฐานเข้ามา แล้วแต่กรณี การที่ผู้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมฯ นั้น มาตรา ๕๑^๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตซึ่งไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙ จะต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เมื่อมีการกระทำความผิดตามที่พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมฯ ได้กำหนดโทษทางอาญาไว้ ผู้รับใบอนุญาตซึ่งฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติดังกล่าว ย่อมต้องรับโทษสำหรับความผิดนั้น ประกอบกับพระราชบัญญัตินี้ไม่มีบทบัญญัติที่กำหนดให้อำนาจสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมในการแจ้งเตือนหรือใช้ดุลพินิจในการเลือกดำเนินคดีกับผู้รับใบอนุญาตที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙ ดังนั้น สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจึงต้องดำเนินคดีอาญากับผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมฯ โดยไม่อาจใช้ดุลพินิจแจ้งเตือนได้

ประเด็นที่สอง สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจะกำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติมอื่นในการออกใบอนุญาตโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๕ ทวิ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ได้หรือไม่

^๑มาตรา ๒๙ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ ต้องทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นให้เป็นไปตามมาตรฐาน หรือนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่เป็นไปตามมาตรฐานเข้ามา แล้วแต่กรณี

^๒มาตรา ๒๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๕ ผู้ใดทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน ต้องแสดงหลักฐานให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบและได้รับใบอนุญาตจากเลขาธิการ

การขออนุญาต การตรวจสอบ และการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

^๓มาตรา ๒๑ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๕ ผู้ใดนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐานเข้ามาเพื่อจำหน่ายในราชอาณาจักร ต้องแสดงหลักฐานให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบและได้รับใบอนุญาตจากเลขาธิการ

การขออนุญาต การตรวจสอบ และการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

^๔มาตรา ๕๑ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

เห็นว่า มาตรา ๒๕ ทวิ^๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดให้ในการออกใบอนุญาตเกี่ยวกับการแสดงเครื่องหมายมาตรฐาน กับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม การทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม การนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเข้ามา เพื่อจำหน่ายในราชอาณาจักร การย้ายสถานที่ที่กำหนดในใบอนุญาต และการโอนใบอนุญาต ตามมาตรา ๑๖^๖ มาตรา ๒๐^๗ มาตรา ๒๑^๘ มาตรา ๒๔^๙ และมาตรา ๒๕^{๑๐} เลขาธิการสำนักงาน มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจะกำหนดเงื่อนไขเป็นหนังสือเพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติ ในเรื่องต่อไปนี้ด้วยก็ได้ (๑) วิธีการควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐาน (๒) กำหนดเวลาสำหรับการแสดงเครื่องหมายมาตรฐาน หรือ (๓) กำหนดเวลาสำหรับการชำระ ค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และโดยที่มาตรา ๒๕ ทวิ วรรคสอง^{๑๑} แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ได้กำหนดให้เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

มาตรา ๒๕ ทวิ ในการออกใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ เลขาธิการจะกำหนดเงื่อนไขเป็นหนังสือให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติในเรื่องต่อไปนี้ด้วยก็ได้

(๑) วิธีการควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐาน

(๒) กำหนดเวลาสำหรับการแสดงเครื่องหมายมาตรฐาน

(๓) กำหนดเวลาสำหรับการชำระค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

เงื่อนไขที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง เลขาธิการจะแก้ไขเพิ่มเติมก็ได้

มาตรา ๑๖ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๕ ผู้ใดทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีประกาศกำหนด มาตรฐานแล้ว จะแสดงเครื่องหมายมาตรฐานกับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นได้ต้องให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ และได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการ

การขออนุญาต การตรวจสอบ และการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่กำหนดในกฎกระทรวง

๕โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

๖โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น

๗มาตรา ๒๔ การย้ายสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตต้องได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการ

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด ในกฎกระทรวง

๑๐มาตรา ๒๕ การโอนใบอนุญาตที่ออกให้ตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ จะกระทำได้อเมื่อได้รับใบอนุญาตให้โอนใบอนุญาตจากคณะกรรมการ

เมื่อได้ยื่นคำขอโอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งแล้วให้ผู้ยื่นคำขอแสดงหรือใช้เครื่องหมายมาตรฐาน หรือทำ หรือนำเข้าผลิตภัณฑ์ที่เป็นไปตามมาตรฐาน แล้วแต่กรณีต่อไปได้จนกว่าจะมีคำสั่งหรือคำวินิจฉัยถึงที่สุด ไม่อนุญาตให้โอนใบอนุญาต โดยถือว่าผู้ยื่นคำขอเป็นผู้รับใบอนุญาตซึ่งจะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

คณะกรรมการจะต้องพิจารณาคำขอโอนใบอนุญาตและมีคำสั่งให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอ

กรณีที่คณะกรรมการพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาตามวรรคสาม ให้ถือว่าคำขอโอน ใบอนุญาตดังกล่าวได้รับการอนุญาตและคณะกรรมการจะต้องออกใบอนุญาตให้โอนใบอนุญาตให้โดยมิชักช้า

การขอโอนใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้โอนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

๑๑โปรดดูเชิงอรรถที่ ๕, ข้างต้น

อาจแก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่งก็ได้ ดังนั้น การแก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขในการออกใบอนุญาตจะแก้ไขเพิ่มเติมได้เฉพาะเงื่อนไขตามกรอบที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งเท่านั้น เลขานุการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจึงไม่มีอำนาจกำหนดเงื่อนไขอื่นในการออกใบอนุญาต นอกเหนือจากที่กฎหมายได้กำหนดไว้

(นางสาวจารุวรรณ เฮงตระกูล)

เลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤษภาคม ๒๕๖๒

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง แนวทางในการดำเนินการกับผู้กระทำความผิดทางอาญาและการแก้ไขเพิ่มเติม
เงื่อนไขในการออกใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
พ.ศ. ๒๕๑๑

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้มีหนังสือ ที่ อก ๐๗๐๒/๓๖๘๓ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๒ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปลงความได้ว่า โดยที่คณะกรรมการกฎหมายตามพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ได้มีมติในการประชุม ครั้งที่ ๑๒๗-๒/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๑ มอบหมายให้สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) นำปัญหาข้อกฎหมายตามพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ หรือต่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในสองประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง แนวทางในการดำเนินการกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติ มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมฯ ในกรณีที่ไม่นับปฏิบัติตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๔ ซึ่งมีโทษทางอาญา สมอ. จะต้องส่งดำเนินคดีทุกกรณี หรือจะสามารถใช้ดุลพินิจแจ้งเตือนได้ ซึ่งคณะกรรมการกฎหมายมีความเห็นแตกต่างกันเป็นสองฝ่าย ดังนี้

ฝ่ายที่หนึ่ง เห็นว่า ต้องส่งดำเนินคดีทุกกรณี เนื่องจากพระราชบัญญัติ มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมฯ ไม่ได้ให้อำนาจแจ้งเตือนไว้ จึงเป็นดุลพินิจของศาลที่จะวินิจฉัย ความหนักเบาของการกระทำความผิด ซึ่งการแจ้งเตือนแทนการส่งดำเนินคดีโดยที่พระราชบัญญัติ ดังกล่าวไม่ได้ให้อำนาจไว้อาจถือว่าเป็นการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ

ฝ่ายที่สอง เห็นว่า การพิจารณาดำเนินคดีตามระบบกล่าวหา นั้น สมอ. เป็นผู้กล่าวหา จึงมีภาระในการพิสูจน์ว่าบุคคลนั้นกระทำความผิดครบองค์ประกอบความผิดตามประมวล กฎหมายอาญา ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบภายนอก ได้แก่ ผู้กระทำ การกระทำ และวัตถุแห่งการกระทำ และองค์ประกอบภายใน ได้แก่ เจตนาในการกระทำความผิดตามมาตรา ๕๔ แห่งประมวล กฎหมายอาญา ซึ่งบัญญัติไว้ว่า “บุคคลจะต้องรับผิดชอบในทางอาญาก็ต่อเมื่อได้กระทำโดยเจตนา” ดังนั้น จึงต้องพิจารณาเจตนาของผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๗ ประกอบกับมาตรา ๕๔ แห่งประมวลกฎหมายอาญาด้วย และเห็นว่าการแจ้งเตือนยังไม่ถือเป็นความผิดฐานละเว้นการปฏิบัติ หน้าที่โดยมิชอบตามมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา เนื่องจากขาดเจตนาเพื่อให้เกิด ความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด

ประเด็นที่สอง การแก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขในการออกใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมฯ จะสามารถกำหนดเงื่อนไขอื่นเพิ่มเติม ในการออกใบอนุญาตนอกจากที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๕ ทวิ (๑) ถึง (๓) แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ได้หรือไม่ ซึ่งคณะกรรมการกฎหมายมีความเห็นแตกต่างกันเป็นสองฝ่าย ดังนี้

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๔๐๕/๗๗ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ซึ่งสำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ฝ่ายที่หนึ่ง เห็นว่า ตามมาตรา ๒๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมฯ ประกอบกับความเห็นคณะกรรมการกฎหมาย ในการประชุมครั้งที่ ๑๐๒-๒/๒๕๓๔ เมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๓๔ ที่เคยให้ความเห็นไว้ว่าการแก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขจะต้องอยู่ในเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๒๕ ทวิ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมฯ ในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) วิธีการควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐาน
 - (๒) กำหนดเวลาสำหรับการแสดงเครื่องหมายมาตรฐาน
 - (๓) กำหนดเวลาสำหรับการชำระค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
- ดังนั้น จึงไม่อาจกำหนดเงื่อนไขอื่นเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๕ ทวิ

(๑) ถึง (๓) ได้

ฝ่ายที่สอง เห็นว่า นอกเหนือจากเงื่อนไขในสามเรื่องดังกล่าวแล้ว เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจะแก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขได้ โดยต้องเป็นการกำหนดเงื่อนไขเท่าที่จำเป็นเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมาย ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์เรื่องกำหนดเงื่อนไขไว้ในคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์สาธารณะ นอกจากนี้ ในปัจจุบันการออกใบอนุญาตต้องดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ทำให้มีระยะเวลาในการตรวจสอบน้อยและในบางกรณีปรากฏว่า ผู้ประกอบการยื่นเอกสารเท็จ หรือแจ้งข้อเท็จจริงอันเป็นเท็จ ประกอบกับตามพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมฯ มิได้กำหนดอายุใบอนุญาตไว้ หากแก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขไม่ได้ ในกรณีที่สภาพการณ์เปลี่ยนแปลงไปอาจทำให้ไม่สามารถควบคุมผู้ประกอบการได้

ต่อมา สมอ. ได้มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ อก ๐๗๐๒/๑๓๘๔๘ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๒ เสนอข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเกี่ยวกับประเด็นข้อหาหรือทั้งสองประเด็น โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. กรณีข้อหาหรือในประเด็นที่หนึ่ง

๑.๑ การทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเหล็กเส้นเสริมคอนกรีต : เหล็กเส้นกลม มาตรฐานเลขที่ มอก. ๒๐-๒๕๕๙ ของบริษัท ธนาดุล โปรดักส์ จำกัด ที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานในรายการมวลต่อเมตร (ค่าเฉลี่ย) และส่วนประกอบทางเคมี (ค่าโบรอน) ซึ่งปรากฏข้อเท็จจริง ดังนี้

(๑) ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเหล็กเส้นเสริมคอนกรีต : เหล็กเส้นกลม เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน มาตรฐานเลขที่ มอก. ๒๐-๒๕๕๙ ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเหล็กเส้นเสริมคอนกรีต ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน พ.ศ. ๒๕๕๙

(๒) บริษัท ธนาดุล โปรดักส์ จำกัด ได้รับใบอนุญาตทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเหล็กเส้นเสริมคอนกรีต : เหล็กเส้นกลม ตามมาตรฐานเลขที่ มอก. ๒๐-๒๕๕๙ ตามใบอนุญาตที่ ท ๔๙๒๙-๖๔๒/๒๐ ออกให้ ณ วันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ซึ่งตามมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมฯ กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมตามมาตรา ๒๐ ต้องทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นให้เป็นไปตามมาตรฐาน

(๓) จากการตรวจควบคุมของพนักงานเจ้าหน้าที่และเก็บตัวอย่าง ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเหล็กเส้นเสริมคอนกรีต : เหล็กเส้นกลม ระบุตัวนูน “TDP RB6 SR24 IF” หมายเลขตัวอย่าง สมอ.กต.๑๖-๐๗๘-๖๑๔/๑ จำนวน ๕ เส้น จาก ๕ มัด ส่งตรวจสอบที่สถาบัน

เหล็กและเหล็กกล้าแห่งประเทศไทย ปรากฏผลการตรวจสอบว่าไม่เป็นไปตามมาตรฐานในรายการมวลต่อเมตร (ค่าเฉลี่ย) และส่วนประกอบทางเคมี (ค่าโบรอน) ซึ่งรายการมวลต่อเมตรตามที่กำหนดในข้อ ๔.๒ ของมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเหล็กเส้นเสริมคอนกรีต : เหล็กเส้นกลม มาตรฐานเลขที่ มอก. ๒๐-๒๕๔๓ แนบท้ายประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๒๘๓๘ (พ.ศ. ๒๕๔๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ เรื่อง ยกเลิกและกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เหล็กเส้นเสริมคอนกรีต : เหล็กเส้นกลม ลงวันที่ ๒๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๔ กำหนดมวลระบุกิโลกรัมต่อเมตรสำหรับชื่อขนาด RB6 ที่ ๐.๒๒๒ แต่ผลการตรวจสอบเหล็กเส้นกลมทั้ง ๕ เส้น ปรากฏค่าเฉลี่ยเพียง ๐.๒๐๗๕ และรายการส่วนประกอบทางเคมี ตามข้อ ๕.๕ ของมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเหล็กเส้นเสริมคอนกรีต : เหล็กเส้นกลม มาตรฐานเลขที่ มอก. ๒๐-๒๕๕๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๓ ของประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๔๘๐๒ (พ.ศ. ๒๕๕๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ เรื่อง แก้ไขมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เหล็กเส้นเสริมคอนกรีต : เหล็กเส้นกลม (แก้ไขครั้งที่ ๑) ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ กำหนดให้เหล็กเส้นกลมต้องเป็นเหล็กกล้าไม่เจือซึ่งตามภาคผนวก ก. ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๗ ของประกาศกระทรวงดังกล่าว กำหนดว่าเหล็กกล้าเจือ (alloy steel) คือ เหล็กกล้าที่มีธาตุโบรอน (B) เจือตั้งแต่ร้อยละ ๐.๐๐๐๘ ขึ้นไปตามอัตราส่วนโดยมวล แต่ผลการตรวจสอบปรากฏว่าเหล็กเส้นกลมตัวอย่างเส้นที่สอง มีธาตุโบรอนร้อยละ ๐.๐๐๑๑๐ และปรากฏข้อเท็จจริงว่าบริษัท ธนาคูล โปรดัคส์ จำกัด ได้จำหน่ายผลิตภัณฑ์ดังกล่าวไปยังท้องตลาดด้วยแล้ว

๑.๒ การนำเข้าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมอเตอร์คอมเพรสเซอร์ เฉพาะด้านความปลอดภัยของบริษัท แอลจี อีเลคทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด ไม่เป็นไปตามมาตรฐานในรายการเครื่องหมายและฉลาก ซึ่งปรากฏข้อเท็จจริง ดังนี้

(๑) ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมอเตอร์คอมเพรสเซอร์ เฉพาะด้านความปลอดภัย เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน มาตรฐานเลขที่ มอก. ๘๑๒-๒๕๕๘ ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมอเตอร์คอมเพรสเซอร์ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน พ.ศ. ๒๕๕๕

(๒) บริษัท แอลจี อีเลคทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด ได้รับใบอนุญาตนำเข้าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมอเตอร์คอมเพรสเซอร์ เฉพาะด้านความปลอดภัย ตามมาตรฐานเลขที่ มอก. ๘๑๒-๒๕๕๘ เข้ามาเพื่อจำหน่ายในราชอาณาจักร ตามใบอนุญาตที่ น ๑๔๗๑๑-๕๕๗/๘๑๒ ออกให้ ณ วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๐ ซึ่งตามมาตรา ๒๙ กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตดังกล่าว ต้องนำเข้าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่เป็นไปตามมาตรฐาน

(๓) จากการตรวจติดตามผลของพนักงานเจ้าหน้าที่และเก็บตัวอย่างแบบรุ่น GPT442MAB หมายเลขตัวอย่าง สมอ.กต.๒๖ ตน ๘๑๒-๑๓/๒ ส่งตรวจสอบที่สถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ปรากฏผลการตรวจสอบไม่เป็นไปตามมาตรฐานในรายการการทำเครื่องหมายและฉลาก และข้อแนะนำ ตามข้อ ๗ ของมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมอเตอร์คอมเพรสเซอร์ เฉพาะด้านความปลอดภัย ตามมาตรฐานเลขที่ มอก. ๘๑๒-๒๕๕๘ แนบท้ายประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๔๗๒๙ (พ.ศ. ๒๕๕๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ เรื่อง ยกเลิกและกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมอเตอร์คอมเพรสเซอร์ เฉพาะด้านความปลอดภัย ลงวันที่ ๒๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดให้

เป็นไปตาม มอก. ๑๓๗๕ ข้อ ๗ ซึ่งตามข้อ ๗.๖ ของมาตรฐานความปลอดภัยของเครื่องใช้ไฟฟ้าสำหรับใช้ในที่อยู่อาศัยและเครื่องใช้ไฟฟ้าอื่นที่คล้ายกัน ข้อกำหนดทั่วไป มาตรฐานเลขที่ มอก. ๑๓๗๕-๒๕๔๗ แนบท้ายประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๓๓๒๓ (พ.ศ. ๒๕๔๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ เรื่อง ยกเลิกมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมความปลอดภัยของเครื่องใช้ไฟฟ้าสำหรับใช้ในที่อยู่อาศัยและงานที่มีลักษณะคล้ายกัน เล่ม ๑ ข้อกำหนดทั่วไป และกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ความปลอดภัยของเครื่องใช้ไฟฟ้าสำหรับใช้ในที่อยู่อาศัยและเครื่องใช้ไฟฟ้าอื่นที่คล้ายกัน ข้อกำหนดทั่วไป ลงวันที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งกำหนดให้สัญลักษณ์แสดงชนิดของแหล่งจ่ายไฟฟ้าต้องอยู่ถัดจากค่าแรงดันไฟฟ้าที่กำหนด แต่ผลการตรวจสอบพบว่าฉลากแสดงสัญลักษณ์ชนิดของแหล่งจ่ายไฟฟ้าก่อนค่าแรงดันไฟฟ้าที่กำหนด ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาเห็นว่าข้อบกพร่องดังกล่าวไม่มีผลกระทบต่อความปลอดภัยของผู้ใช้งาน และเป็นข้อบกพร่องที่อยู่ในวิสัยที่สามารถแก้ไขปรับปรุงได้ โดยการแก้ไขฉลากให้แสดงสัญลักษณ์ชนิดของแหล่งจ่ายไฟฟ้าอยู่ถัดจากค่าแรงดันไฟฟ้าที่กำหนด

๒. กรณีข้อหารื้อในประเด็นที่สอง ปรากฏข้อเท็จจริง ดังนี้

(๑) ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเซลล์และแบตเตอรี่ทุติยภูมิที่มีโอเล็กโทรไลต์แอลคาไลน์ หรือโอเล็กโทรไลต์อื่นที่ไม่ใช่กรด สำหรับการใช้งานแบบพกพา เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน มาตรฐานเลขที่ มอก. ๒๒๑๗-๒๕๔๘ ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเซลล์และแบตเตอรี่ทุติยภูมิที่มีโอเล็กโทรไลต์แอลคาไลน์ หรือโอเล็กโทรไลต์อื่นที่ไม่ใช่กรด สำหรับการใช้งานแบบพกพา ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน พ.ศ. ๒๕๔๙ การทำหรือนำเข้ามาเพื่อจำหน่ายในราชอาณาจักรซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมดังกล่าวจะต้องได้รับการตรวจสอบจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และได้รับใบอนุญาตจากเลขานุการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ตามมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมฯ

(๒) มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมดังกล่าวกำหนดคุณลักษณะที่ต้องการและการทดสอบสำหรับความปลอดภัยในการใช้งานของเซลล์และแบตเตอรี่ทุติยภูมิชนิดแบบพกพา (ไม่ครอบคลุมถึงแบบกระดุม) ที่มีโอเล็กโทรไลต์แอลคาไลน์หรือโอเล็กโทรไลต์อื่นที่ไม่ใช่กรด ในการใช้งานตามที่เจตนาไว้และการใช้งานผิดที่คาดหมายไว้อย่างมีเหตุผล ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๓๓๘๖ (พ.ศ. ๒๕๔๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ เรื่อง กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเซลล์และแบตเตอรี่ทุติยภูมิที่มีโอเล็กโทรไลต์แอลคาไลน์ หรือโอเล็กโทรไลต์อื่นที่ไม่ใช่กรด สำหรับการใช้งานแบบพกพา เฉพาะด้านความปลอดภัย ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๘

(๓) สมอ. ได้ออกใบอนุญาตนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเซลล์และแบตเตอรี่ทุติยภูมิที่มีโอเล็กโทรไลต์แอลคาไลน์ หรือโอเล็กโทรไลต์อื่นที่ไม่ใช่กรด สำหรับการใช้งานแบบพกพา เข้ามาเพื่อจำหน่ายในราชอาณาจักร จำนวน ๓ ฉบับ ได้แก่ ใบอนุญาตที่ (๒) น ๑๒๓๙๑-๕๕๔/๒๒๑๗ ออกให้ ณ วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ใบอนุญาตที่ (๒) น ๑๒๓๙๖-๕๕๕/๒๒๑๗ ออกให้ ณ วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ และใบอนุญาตที่ (๒) น ๑๒๓๙๗-๕๕๖/๒๒๑๗ ออกให้ ณ วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ให้แก่บริษัท เอก-ชัย ดีสทริบิวชั่น ซิสเทม จำกัด สำหรับแบบผลิตภัณฑ์อุปกรณ์จ่ายไฟสำรองแบบพกพา (Power Bank, Power Booster)

(๔) ต่อมาคณะกรรมการวิชาการ คณะที่ ๑๔๒ มาตรฐานแบตเตอรี่แห่ง ในการประชุมครั้งที่ ๒๖-๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ได้มีความเห็นเกี่ยวกับ ผลิตภัณฑ์อุปกรณ์จ่ายไฟสำรองแบบพกพา (Power Bank, Power Booster) ว่า ฟังก์ชันการทำงานของ อุปกรณ์ชนิดนี้ทำหน้าที่เป็นแหล่งจ่ายไฟสำรองโดยจ่ายพลังงานสำรองที่สะสมในแบตเตอรี่ และควบคุมการทำงานโดยแผงวงจรอิเล็กทรอนิกส์ ผลิตภัณฑ์ไม่ได้มีเซลล์หรือแบตเตอรี่แยกต่างหาก ที่มีสภาพถอดออกมาได้โดยง่าย และแบตเตอรี่ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งในอุปกรณ์ชนิดนี้ จึงมีมติว่า ผลิตภัณฑ์อุปกรณ์จ่ายไฟสำรองแบบพกพา (Power Bank, Power Booster) ไม่เข้าข่ายมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเซลล์และแบตเตอรี่ทุติยภูมิที่มีอิเล็กโทรไลต์แอลคาไลน์ หรืออิเล็กโทรไลต์อื่นที่ไม่ใช่กรด สำหรับการใช้งานแบบพกพา มาตรฐานเลขที่ มอก. ๒๒๑๗-๒๕๔๘ และต้องใช้มาตรฐานอื่น ในการทดสอบผลิตภัณฑ์นี้

(๕) การตีความขอบข่ายมาตรฐานดังกล่าวของคณะกรรมการวิชาการ คณะที่ ๑๔๒ จึงทำให้ใบอนุญาตนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอุปกรณ์จ่ายไฟสำรองแบบพกพา (Power Bank, Power Booster) เข้ามาเพื่อจำหน่ายในราชอาณาจักร จำนวน ๓ ฉบับ ที่ สมอ. ออกให้กับ บริษัท เอก-ชัย ดิสทริบิวชั่น ซิสเทม จำกัด นั้น เป็นการออกใบอนุญาตให้กับผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรมที่ไม่อยู่ในขอบข่ายมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเซลล์และแบตเตอรี่ทุติยภูมิ ที่มีอิเล็กโทรไลต์แอลคาไลน์ หรืออิเล็กโทรไลต์อื่นที่ไม่ใช่กรด สำหรับการใช้งานแบบพกพา มาตรฐาน เลขที่ มอก. ๒๒๑๗-๒๕๔๘

(๖) กรณีตามข้อเท็จจริงดังกล่าว สมอ. จะสามารถยกเลิกใบอนุญาต ที่ออกให้แก่บริษัท เอก-ชัย ดิสทริบิวชั่น ซิสเทม จำกัด โดยอาศัยเหตุเพิ่มเติมเงื่อนไขในการออก ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕ ทวิ วรรคสอง นอกจากที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๕ ทวิ วรรคหนึ่ง (๑) ถึง (๓) แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมฯ กรณีออกใบอนุญาตนอกขอบข่าย ของมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ได้รับใบอนุญาต หรือเหตุอื่นๆ ที่มีความคล้ายกันได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ได้พิจารณาข้อหาหรือของสำนักงานมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม โดยมีผู้แทนสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเป็นผู้ชี้แจง ข้อเท็จจริงแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า ตามข้อเท็จจริงในประเด็นที่สอง สำนักงานมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) ได้ดำเนินการเรียกคืนใบอนุญาตจำนวน ๓ ฉบับ ที่ออกให้แก่บริษัท เอก-ชัย ดิสทริบิวชั่น ซิสเทม จำกัด แล้ว จึงไม่มีประเด็นพิจารณาเรื่องการยกเลิกใบอนุญาต ของบริษัท เอก-ชัย ดิสทริบิวชั่น ซิสเทม จำกัด โดยอาศัยการเพิ่มเติมเงื่อนไขในการออกใบอนุญาต ตามมาตรา ๒๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ คงมีเพียง ประเด็นปัญหาการบังคับใช้มาตรา ๒๕ ทวิ ว่าจะสามารถกำหนดเงื่อนไขอื่นเพิ่มเติม นอกเหนือจากที่ได้กำหนดไว้ในมาตรา ๒๕ ทวิ วรรคหนึ่ง (๑) ถึง (๓) แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมฯ ได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) พิจารณาแล้ว เห็นควรกำหนดประเด็นข้อหาหรือ เป็นสองประเด็น โดยมีความเห็นในแต่ละประเด็น ดังต่อไปนี้

ประเด็นที่หนึ่ง กรณีผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมไม่เป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือนำเข้า ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมตามที่บัญญัติในมาตรา ๒๔

แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ อันมีโทษทางอาญาตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมฯ นั้น สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจะต้องส่งดำเนินคดีทุกกรณี หรือจะสามารถใช้ดุลพินิจแจ้งเตือนได้

เห็นว่า มาตรา ๒๙^๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐^๒ และมาตรา ๒๑^๓ ต้องทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นให้เป็นไปตามมาตรฐาน หรือนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่เป็นไปตามมาตรฐานเข้ามา แล้วแต่กรณี การที่ผู้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมฯ นั้น มาตรา ๕๑^๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตซึ่งไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙ จะต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เมื่อมีการกระทำความผิดตามที่พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมฯ ได้กำหนดโทษทางอาญาไว้ ผู้รับใบอนุญาตซึ่งฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติดังกล่าว ย่อมต้องรับโทษสำหรับความผิดนั้น ประกอบกับพระราชบัญญัตินี้ไม่มีบทบัญญัติที่กำหนดให้อำนาจสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมในการแจ้งเตือนหรือใช้ดุลพินิจในการเลือกดำเนินคดีกับผู้รับใบอนุญาตที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙ ดังนั้น สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจึงต้องดำเนินคดีอาญากับผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมฯ โดยไม่อาจใช้ดุลพินิจแจ้งเตือนได้

ประเด็นที่สอง สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจะกำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติมอื่นในการออกใบอนุญาตโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๕ ทวิ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ได้หรือไม่

^๑มาตรา ๒๙ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ ต้องทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นให้เป็นไปตามมาตรฐาน หรือนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่เป็นไปตามมาตรฐานเข้ามา แล้วแต่กรณี

^๒มาตรา ๒๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๕ ผู้ใดทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน ต้องแสดงหลักฐานให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบและได้รับใบอนุญาตจากเลขาธิการ

การขออนุญาต การตรวจสอบ และการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

^๓มาตรา ๒๑ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๕ ผู้ใดนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐานเข้ามาเพื่อจำหน่ายในราชอาณาจักร ต้องแสดงหลักฐานให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบและได้รับใบอนุญาตจากเลขาธิการ

การขออนุญาต การตรวจสอบ และการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

^๔มาตรา ๕๑ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

เห็นว่า มาตรา ๒๕ ทวิ^๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดให้ในการออกใบอนุญาตเกี่ยวกับการแสดงเครื่องหมายมาตรฐาน กับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม การทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม การนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเข้ามา เพื่อจำหน่ายในราชอาณาจักร การย้ายสถานที่ที่กำหนดในใบอนุญาต และการโอนใบอนุญาต ตามมาตรา ๑๖^๖ มาตรา ๒๐^๗ มาตรา ๒๑^๘ มาตรา ๒๔^๙ และมาตรา ๒๕^{๑๐} เลขานุการสำนักงาน มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจะกำหนดเงื่อนไขเป็นหนังสือเพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติ ในเรื่องต่อไปนี้ด้วยก็ได้ (๑) วิธีการควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐาน (๒) กำหนดเวลาสำหรับการแสดงเครื่องหมายมาตรฐาน หรือ (๓) กำหนดเวลาสำหรับการชำระ ค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และโดยที่มาตรา ๒๕ ทวิ วรรคสอง^{๑๑} แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ได้กำหนดให้เลขานุการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

มาตรา ๒๕ ทวิ ในการออกใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ เลขานุการจะกำหนดเงื่อนไขเป็นหนังสือให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติในเรื่องต่อไปนี้ด้วยก็ได้

(๑) วิธีการควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐาน

(๒) กำหนดเวลาสำหรับการแสดงเครื่องหมายมาตรฐาน

(๓) กำหนดเวลาสำหรับการชำระค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

เงื่อนไขที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง เลขานุการจะแก้ไขเพิ่มเติมก็ได้

มาตรา ๑๖ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๕ ผู้ใดทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีประกาศกำหนด มาตรฐานแล้ว จะแสดงเครื่องหมายมาตรฐานกับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นได้ต้องให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ และได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการ

การขออนุญาต การตรวจสอบ และการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่กำหนดในกฎกระทรวง

^๕โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

^๖โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น

มาตรา ๒๔ การย้ายสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตต้องได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการ การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด ในกฎกระทรวง

^{๑๐}มาตรา ๒๕ การโอนใบอนุญาตที่ออกให้ตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ จะกระทำได้อต่อเมื่อได้รับใบอนุญาตให้โอนใบอนุญาตจากคณะกรรมการ

เมื่อได้ยื่นคำขอโอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งแล้วให้ผู้ยื่นคำขอแสดงหรือใช้เครื่องหมายมาตรฐาน หรือทำ หรือนำเข้าผลิตภัณฑ์ที่เป็นไปตามมาตรฐาน แล้วแต่กรณีต่อไปได้จนกว่าจะมีคำสั่งหรือคำวินิจฉัยถึงที่สุด ไม่อนุญาตให้โอนใบอนุญาต โดยถือว่าผู้ยื่นคำขอเป็นผู้รับใบอนุญาตซึ่งจะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

คณะกรรมการจะต้องพิจารณาคำขอโอนใบอนุญาตและมีคำสั่งให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่รับคำขอ

กรณีที่คณะกรรมการพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาตามวรรคสาม ให้ถือว่าคำขอโอน ใบอนุญาตดังกล่าวได้รับการอนุญาตและคณะกรรมการจะต้องออกใบอนุญาตให้โอนใบอนุญาตให้โดยมิชักช้า

การขอโอนใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้โอนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

^{๑๑}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๕, ข้างต้น

อาจแก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่งก็ได้ ดังนั้น การแก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขในการออกใบอนุญาตจะแก้ไขเพิ่มเติมได้เฉพาะเงื่อนไขตามกรอบที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งเท่านั้น
เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจึงไม่มีอำนาจกำหนดเงื่อนไขอื่นในการออกใบอนุญาต นอกเหนือจากที่กฎหมายได้กำหนดไว้

(นางสาวจรรวรรณ เฮงตระกูล)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤษภาคม ๒๕๖๒